

[Statsministeren]

litik, vi tilrettelægger, skulle prøve at se uddannelsespolitik, ligestillingspolitik og familiepolitik i en helhed, synes jeg er en tanke, som skal bæres frem. Jeg håber meget, at Ligestillingsrådet vil arbejde meget mere intenst med den. I det hele forekommer det mig, at vores samtaler om at sætte mere konkret ind på det udviklede arbejdsliv både på det private arbejdsmarked og i den offentlige sektor og at få ligestillingsarbejdet, familiepolitikarbejdet, uddannelsespolitikken og personalepolitikken til at hænge bedre sammen, er fantastisk vigtig. Vi skal i de her år passe kolossalt meget på, at vores debat om ligestillingen ikke bliver en debat om lederstillinger i den statslige eller den kommunale sektor, men at det også bliver en debat, som HK-kassedamen og lavtlønsfag i fiskeindustrien kan forholde sig til, som man finder har noget, der har direkte betydning for mig i fiskeindustrien eller for mig i supermarkedet, eller hvor vi nu finder kvinder, og typisk også inden for social- og sundhedssektoren, som jeg kort ville gøre et par ekstra bemærkninger om.

Det andet aspekt, som er utrolig vigtigt at holde fast i, er, at der er en meget direkte sammenhæng mellem det at forøge beskæftigelsen i vores land, få arbejdsløsheden ned, og så ligestillingsarbejdet af den åbenbare grund, at de fleste blandt de arbejdsløse mennesker i Danmark i dag er kvinder, og af den åbenbare grund, at de, der er mest udsat for arbejdsløshed, også er kvinder. Kvinderne befinder sig typisk dér på arbejdsmarkedet i den private sektor, hvor ledighedsrisikoen og arbejdsmiljøproblemerne er størst, og hvor uddannelsesindsatsen er ringest, og derfor er der i alt, hvad vi gør på voksenefterruddannelse i beskæftigelsespolitikken en direkte sammenhæng med ligestillingsarbejdet.

Fru Grethe Fenger Møller gjorde mange betragtninger om det, at debatten efter udvalgslovens vedtagelse er blevet synlig og har accentueret ligestillingsarbejdet, også det holdningsmæssige, på en klar og effektiv måde, og det er jeg ganske enig i.

Fru Grethe Fenger Møller gjorde også et par betragtninger om, hvad der egentlig filosofisk lå i titlen »Vejen videre«, men det vil jeg godt gemme til sidst, for det er der flere der har været inde på. Filosofien om ordvalget skabte egentlig også lidt tankevirkosomhed hos mig selv; jeg vil komme lidt tilbage til det.

Men én ting optager mig igen og igen, og det er, at debatten om gennemførelsen af udvalgsloven ikke i praksis skygger for de store kvindegrupperes problemer på arbejdsmarkedet i øvrigt, at vi ligesom hele tiden, når vi skal videre ad vejen, flytter vores opmærksomhed uden at glemme udvalgsarbejdets sammensætnings betydning og nu i næste fase af ligestillingsarbejdet flytter aktiviteten derhen, hvor de meget store kvindegrupper findes, og hvor der er meget, der skal gøres.

Fru Hanne Severinsen havde en række betragtninger om, hvad det er for en ligestilling, vi gerne vil have. Fra mig og fra regeringen vil jeg gerne svare meget direkte på det: Vi vil gerne have en ligestilling, som giver muligheder ikke og alene på lederniveauet for de højere stillinger, men på det meget brede arbejdsmarked både i den offentlige og i den private sektor. Igen og igen: Derfor er der for mig en meget direkte sammenhæng mellem ligeværd, selvspekt, ligestillingen og det at få samfundshjulene i gang og at få den arbejdsløshed ned igen.

Uden at skabe ny debat vil jeg sige, at der har været en tendens i ligestillingsdebatten til, at vi lidt har glemt de store grupper på arbejdsmarkedet, og jeg vil godt i min replik her understrege, at det er regeringen indstillet på at få rettet op på; det turde også være fremgået af både udviklingsministerens og mit eget indlæg.

Fru Lilli Gyldenkilde havde et par korte replikker før sit hovedindlæg, som opholdt sig lidt ved Europakommissærspørgsmålet. Jeg håber ikke, det bliver det eneste resumé i pressen i morgen fra ligestillingsdebatten i dag, men vil blot sige til fru Lilli Gyldenkilde, at det også at have kvinder på ledende poster er vi enige om, men vi må på den anden side heller ikke overvurdere betydningen af det; tænk blot på, at vi jo har græske kvindelige kommissærer i Kommissionen i dag, som jo ikke afspejler, at det pågældende land er nået længst i ligestillingsarbejdet. Jeg siger naturligvis ikke dermed, at vi ikke skal være opmærksom på at finde den bedste sammensætning af Kommissionen, og som alle har sagt, skal kvalifikationer naturligvis være de mest afgørende, men jeg opfattede nu heller ikke den lille bemærkning som det, der var tyngden i fru Lilli Gyldenkildes indlæg; det gik på, og det deler jeg,